

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 352/2014
23.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Бате Цветковића, Зорана Таталовића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.В., због кривичног дела убиства у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Ж.Д., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.928/12 од 29.05.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5095/2013 од 21.01.2014. године, у седници већа одржаној дана 23. априла 2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.В. – адвоката Ж.Д., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.928/12 од 29.05.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5095/2013 од 21.01.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.928/12 од 29.05.2013. године, окривљени А.В. оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиства у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне за свако дело, и то за кривично дело из члана 113. у вези са чланом 30. КЗ казна затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, а за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од 10 месеци, окривљени је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 године. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 13.08.2012. до 31.05.2013. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 15.000,00 динара, а на име трошкова поступка износ од 75.292,96 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5095/2013 од 21.01.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног А.В. – адвоката Ж.Д., а пресуда Вишег суда у Београду К бр.928/12 од 29.05.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног А.В.- адвокат Ж.Д., поднео је захтев за заштиту законитости на основу члана 485. ЗКП, због повреде одредаба члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се побијане пресуде преиначе тако што ће Врховни касациони суд окривљеног А.В. у смислу одредбе члана 423. став 2. ЗКП ослободити од оптужбе да је извршио предметна кривична дела и донесе одлуку да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 45/13), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика оцењивати по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/2010), те је Врховни касациони суд првостепену пресуду, која је донета 29.05.2013. године, оценио по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку.

Указујући на повреду одредаба члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП (члан 368. став 1. тачка 10. раније важећег ЗКП – "Службени гласник РС", број 72/09 од 03.09.2009. године), бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да се правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама ЗКП не може заснивати, јер су и првостепени и другостепени суд приликом доношења одлуке користили као доказ службену белешку сачињену на основу одредбе члана 504ђ ЗКП у преткривичном поступку супротно одредбама ЗКП, те која је као таква морала бити издвојена из списка. С тим у вези, у захтеву се истиче да је првостепена пресуда заснована искључиво на садржини службене белешке УКП III Одељења која је сачињена у смислу члана 504ђ дана 11.06.2013. године о обавештењу узетом од М.И., а која је сачињена супротно одредбама ЗКП јер се из ње не може закључити ко је од полицијских службеника у конкретном случају био овлашћено службено лице, а ко записничар, односно ко је сачинио спорну белешку, нити да ли су оба полицијска службеника била присутна састављању ове службене белешке или не.

Међутим, изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени овога суда не могу се прихватити као основани.

Из списка предмета утврђује се да је службена белешка о обавештењу примљеном од грађана М.И. од 11.06.2012. године сачињена на основу члана 504ђ и члана 225. став 2. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/2004 ... 76/10), по налогу заменика Вишег јавног тужиоца у Београду.

Одредбом члана 504ђ ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/2004 ... 76/10), прописано је да, ако органи унутрашњих послова сазнају да се припрема или да је учињено кривично дело из члана 504а тог законика (дакле, између осталог, кривично дело убиства из члана 113. КЗ, због ког је окривљени А.В. правноснажном пресудом оглашен кривим), дужни су да о томе одмах обавесте надлежног јавног тужиоца, а ставом 2. истог члана прописано је да јавни тужилац може захтевати да органи унутрашњих послова предузму одређене мере или радње у датом року и да га о томе обавесте. Ставом 4. истог члана, прописано је да се искази обавештења које је јавни тужилац прикупио у преткривичном поступку, могу користити као доказ у кривичном поступку, али да се одлука не може заснивати само на њима.

Имајући у виду чињеницу да је службена белешка о обавештењу примљеном од М.И. дана 11.06.2012. године сачињена по налогу заменика Вишег јавног тужиоца у Београду, због сазнања органа унутрашњих послова да је учињено кривично дело из члана 113. КЗ, то је ова службена белешка сачињена у свему у складу са одредбом члана 504ђ ЗКП. При томе је без значаја чињеница да се из службене белешке не види ко је водио разговор са М.И., а ко је сачињавао записник, обзиром да су и полицијски службеници и М.И. потписали ову белешку. Стога се не могу прихватити као основани наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.В. – да је ова службена белешка морала бити издвојена из списка, и да је састављена супротно одредбама Законика о кривичном поступку.

Неосновани су и наводи истакнути у захтеву – да је првостепени суд, супротно члану 504ђ став 4. ЗКП, пресуду засновао искључиво на садржини ове службене белешке, обзиром да из образложења првостепене пресуде јасно произилази да је првостепени суд на основу свестране анализе свих изведених доказа у току поступка, извео закључак о кривици окривљеног, о чему је изнео јасне и логичне разлоге на страни 12 став 3 и 4, страни 13 и страни 14 став 1 и 2 побијане пресуде, које и овај суд у свему прихвата као правилне. Како, према томе, првостепена пресуда није заснована искључиво на службеној белешци о обавештењу примљеном од М.И. дана 11.06.2013. године, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, то је захтев и у овом делу оцењен неоснованим.

На исту повреду одредаба кривичног поступка, бранилац је неосновано указивао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, које жалбене наводе је Апелациони суд у Београду, као другостепени оценио неоснованим и о томе, на страни 3 образложења изнео јасне разлоге, које Врховни

касациони суд у потпуности прихвата као правилне и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих и упућује.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.